

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»**

В І С Н И К

**НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ВІННИЦЬКОГО ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНОГО
КОЛЕДЖУ**

ВИПУСК № 2 (40)

Спецвипуск до тижня науки

«Сучасний коледж – науково-методична майстерня»

Вінниця – 2022

ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу

ВИПУСК № 2 (40)

Свідоцтво про державну реєстрацію

друкованого засобу масової інформації

Серія ВІД № 1065-423-ПР від 24 грудня 2019 року

Журнал

(науково-виробничий, навчальний, довідковий)

Журнал присвячений висвітленню широкого спектру теоретичних та прикладних проблем педагогіки, психології, окремих методик та філології, підтримує традиції інтеграції вишівської науки з практикою, сприяє поширенню досвіду наукової, науково-педагогічної та виробничої діяльності, становленню кадрів вищої кваліфікації; розрахований на спеціальну категорію читачів, зокрема педагогічних та науково-педагогічних працівників закладів вищої, середньої та дошкільної освіти, здобувачів освіти та молодих науковців.

Вісник заснований у січні 2012 року, виходить 3 рази на рік

Мова видання: українська, російська, англійська, німецька

Тематичні напрями Вісника:

- ❖ Інтеграція науки та практики як механізм ефективного розвитку
- ❖ Педагогічні та лінгвістичні аспекти викладання
- ❖ Германістика та славістика у сучасному науковому просторі
- ❖ Психолого-педагогічні умови формування та розвитку особистості вихованця
- ❖ Лабораторія педагогічної майстерності та професійного саморозвитку педагога
- ❖ Challenges in Education
- ❖ Відомі імена року
- ❖ Конкурси

Номер затверджено на засіданні науково-методичної ради

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Протокол № 4 від 01 травня 2022 року

Головний редактор: директор КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Войцехівський К.Ф.;
відповідальний редактор: методист коледжу, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, Руда Т.В., **медіа-редактор:** к.пед.н., доц. Марценюк О.Г.

Редакційна колегія: д.пед.н., проф. Заболотний В.Ф., д.філ.н. Войцехівська Н.К., д.філ.н., проф. Слободинська Т.С., спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Когутюк О.В.

Відповідальність за зміст статей несуть автори

Матеріали видаються в авторській редакції

В 53 Вісник науково-методичних досліджень Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу/[ред.кол.: Войцехівський К.Ф. (гол.ред) та інші]. – Вінниця: Вінницька міська друкарня, 2022. – Випуск 2(40). – 133с.

© КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», 2022

ЗМІСТ

АКТУАЛЬНО ПРО МІСЮ ВИКЛАДАЧА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В УМОВАХ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ	
<i>МАРЦЕНЮК О.Г.</i>	5
THE PECULIARITIES OF PRACTICAL USE OF ORDINAL AND CARDINAL NUMERALS IN MODERN ENGLISH	
<i>Ліана ГРИЦИШЕНА</i>	7
PHONETICS VS PHONOLOGY	
<i>Владислава ГУРКАЛО</i>	13
АФІКСАЛЬНЕ ВИРАЖЕННЯ КОНОТАЦІЇ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	
<i>Анжеліка КУЛИК</i>	16
СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АНГЛІЙСЬКИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ- ЗООНІМІВ ТА ЇХ УКРАЇНОМОВНІ ЕКВІВАЛЕНТИ	
<i>Софія РЕМЕНЯК</i>	20
ОСОБЛИВОСТІ ЗМІНИ ТА МОТИВАЦІЯ ЗНАЧЕННЯ СЛОВА	
<i>Ілона СНІГУР, Анастасія ФУССА</i>	25
ШЛЯХИ ПОПОВНЕННЯ СЛОВНИКОВОГО СКЛАДУ СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	
<i>Юлія ХОМЕНКО</i>	30
TYPOLGY OF THE SYSTEM OF PARTS OF SPEECH IN ENGLISH LANGUAGE	
<i>Леся ПАВЛИШИНА</i>	36
ORIGINS AND LINGUISTIC PECULIARITIES OF NEW ZEALAND ENGLISH	
<i>Олександра ДЕРЕВЕНКО</i>	39
ТОПОНІМІЧНА ЛЕКСИКА ТА МЕТОДИ ЇЇ ОПИСУ В АНГЛОМОВНИХ СЛОВНИКАХ	
<i>Марія ФЕДОРИШИНА</i>	43
ФОРМУВАННЯ РИТОРИЧНИХ УМІНЬ І НАВИЧОК СТУДЕНТІВ ВНЗ	
<i>МАЗУР Т.А.</i>	49
ЗНО З УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ: НА ВСІ 200!	
<i>БЕРЕЖАНСЬКА О.Ю.</i>	53
ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «ІМЕННИК» У 6 КЛАСІ	
<i>Тетяна БАГРІЙ</i>	57
СИСТЕМА ВПРАВ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «ДІЄСЛОВО» НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В 7 КЛАСІ	
<i>Діана СІЛКО</i>	61
ІГРАШКА У СИСТЕМІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	
<i>Маріям МАДЖИДОВА</i>	66
ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	
<i>Вікторія ТЕТЕРУК</i>	68
ВИКОРИСТАННЯ НАРОДОЗНАВЧОГО МАТЕРІАЛУ У НАВЧАННІ ДОШКІЛЬНИКІВ РІЗНИХ ВИДІВ ЛІЧБИ	
<i>Анастасія М'ЯКУШ</i>	76

ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	
<i>Юлія ДОВГАНЮК</i>	79
УКРАЇНСЬКА НАРОДНА ІГРАШКА В КОНТЕКСТІ СУЧАСНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ РАННЬОГО ТА ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	
<i>Юлія ПШЕНИЧНА</i>	82
СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ РАННЬОГО ТА ПЕРЕДШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ КАЗКИ	
<i>Марина СИТНИК</i>	87
ДИДАКТИЧНІ МОЖЛИВОСТІ ТА ПРАКТИЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ ФІЗИКИ	
<i>МИСЛИЦЬКА Н. А., КУЗЬМИНСЬКИЙ О.В., БАЙДА А.Г.</i>	95
ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ЯК ВИМОГА ЧАСУ	
<i>РОМАНУХА Ю. В.</i>	100
ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ ВЕДЕННЯ ШКОЛЯРІВ ІЗ СДУГ	
<i>БАРЩЕВСЬКА І.В.</i>	102
ЕЛІТА РОЛОНІ ПРО ПОЛЬСЬКО-ТУРЕЦЬКУ ВІЙНУ 1621 РОКУ	
<i>ЛИСИЙ А.К.</i>	104
ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ В УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ НАВИЧОК СОЦІАЛЬНОЇ ВЗАЄМОДІЇ	
<i>Андрій САТАНОВСЬКИЙ</i>	107
ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ СИСТЕМІ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ	
<i>КИСЕЛЬОВ Д.Л.</i>	111
ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ 5-9 КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ	
<i>Ярослава ЯРЕМЕНКО</i>	115
ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ДО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЗАСОБАМИ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ	
<i>Яна СТЕЦЮК</i>	119
ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ ФОРМУВАННЯ В УЧНІВ БАЗОВОЇ ШКОЛИ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ПРИРОДИ	
<i>Катерина ФОРОСТЯНА</i>	125
ВИКОРИСТАННЯ МУЗИКОТЕРАПІЇ НА УРОКАХ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА В ЗАКЛАДАХ ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	
<i>ЧМІХАЛЕНКО В. С</i>	128

ВИМОГИ

до підготовки науково-методичних статей
Збірника «ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ»

4. Morris R. English grammar. – London: Macmillan, 1886, - 136 p.
5. Peters P. (2004). The Cambridge Guide to English Usage. Cambridge: Cambridge University Press. – 184 p.
6. Quirk R., Greenbaum S., Leech G., Svartvik J. A University Grammar of English/ ed. and abbreviated by I.P. Verkhovskaya. – M.: Vysšaja škola, 1982. – 244 p.

ORIGINS AND LINGUISTIC PECULIARITIES OF NEW ZEALAND ENGLISH

УДК 811.111'28

Олександра ДЕРЕВЕНКО

студентка філологічного факультету

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж

Науковий керівник:

*викладач кафедри германської та слов'янської філології,
спеціаліст вищої категорії, старший викладач Михальчук О.М.*

Анотація. У статті досліджено розвиток новозеландського регіонального варіанту англійської мови, появу якого обумовили колонізація, мовні та культурні контакти. Проаналізовано та проілюстровано лінгвістичні особливості досліджуваного варіанту в галузях його фонологічної будови, граматичної системи та лексичного складу.

Ключові слова: Нова Зеландія, маорі, мова, регіональний варіант, британська англійська, особливості, фонологія, граматики, лексика.

Introduction. *The expansion of the English language around the globe and the subsequent internal division of the language into many local forms have been the subject of general public research and academic debates for a considerable amount of time. New Zealand English has its own peculiarities, which distinguish it from other variants of English language. It has its own historical and cultural background which is of certain interest for linguists and speakers of English in the whole world [1, p. 18].*

A general and comprehensive scientific research of the New Zealand variety of the English language has been provided by D. Crystal, J. Hay, M. MacLagan, E. Gordon, R. M. Hogg, L. Campbell, P. Seargeant, J. Swann and others.

The research aims to define the relationship between New Zealand English and British English, to reveal the connection

between New Zealand and Māori, and to explore linguistic peculiarities of the variety under investigation.

Main part. The English language is not used with uniformity in the British Isles and in Australia, in the USA and in New Zealand, etc. In present-day linguistics the term “variety” is used to refer to any variant of a language which can be sufficiently delimited from another variant. The most influential model of the spread of English is B. Kachru’s model of World Englishes. In this model the diffusion of English is captured in terms of three concentric circles of the language: The Inner Circle, the Outer Circle, and the Expanding Circle. The Inner Circle comprises countries where English is the mother tongue. The scholar calls them “norm-providing”. Then follows the Outer Circle, where countries with English as a second language belong. These countries are called “norm-developing”. The Expanding

Circle contains countries where English is predominantly viewed and taught as a foreign language; B. Kachru calls them “norm-dependent”. According to this model, New Zealand belongs to the Inner Circle.

New Zealand English is a southern hemisphere variety of English, and the variety to which it is most similar is Australian English. New Zealanders and Australians are very aware of the differences between the two varieties (as well as of similarities). For example, Australians tease New Zealanders for saying *fush* instead of *fish*, whereas New Zealanders think Australians say *feesh*.

According to Ph. Seargeant and J. Swann, New Zealand was first discovered by Polynesian explorers around AD 925, if Māori genealogies can be trusted, and was settled by AD 1150. Then New Zealand, being discovered again in 1642 by Abel Tasman, has started its way of establishment as sovereign, independent, unique island country. In 1642 when the explorer arrived to the island he met the group of Māori. Abel fought with this group and had to leave the island because of the tribe leaving the large area of the island unexplored. There are today about 550,000 Māori in New Zealand – about 14 per cent of the population – and about 148,000 of these are native speakers of Māori, which is a Polynesian language related to Tongan, Samoan, Tahitian, Hawaiian and many others. All Māori speakers, however, can also speak English. The only linguistic result of that rediscovery is the name New Zealand, given not by Abel Tasman himself – he called it Staten Land, under the misapprehension that it was part of Australia – but by Dutch geographers later in the seventeenth century [2, p. 156].

The discovery of New Zealand in 17th century had not caught attention of Europeans, British in particular, until Captain James Cook

rediscovered it in the late 18th century. Captain Cook wrote about the welcoming and intelligence of Māori and mentioned suitability of New Zealand. He was the one who claimed New Zealand for the British Crown, beating French interests by a matter of weeks. He was also the first to use Māori words in his written English. The country was forced to become an English colony in exchange for lives of the locals which welcomed a great variety of whalers, fishers, sealers from Europe who were seeking profit there. The fact is that being under British flag, New Zealand had been borrowing major features and traditions of European and British settlers on the island until gaining the full independence in 1931 [3, p. 4].

From 1840, when settlers began to colonize the Northern Island, there appeared a threat for Māori as well as for their land. In 1843 occurred the first armed conflict between Māori and European settlers (The First Māori War); in 1857 several tribes of the Waikato area of North Island elected as king Te Wherowhero, who reigned as Pōtatau I. In addition to electing a king, they established a council of state, a judicial system, and a police organization, all of which were intended to support Māori resolve to retain their land and to stop the intertribal warfare over the issue. Not all Māori accepted the authority of the king, but the majority shared with the King Movement the resolve not to sell the land.

The main New Zealand English distinguishing feature is the influence of language of the indigenous people – Māori. Māori was a tribe existing initially on the island. It had its language, traditions, peculiarities which transformed and penetrated into English brought by British. Now the New Zealand English differs from other varieties by presence of the Māori words which are not translated into English. People were borrowing words from Māori to describe diverse things:

relationships, notions, nature, natural phenomenon, city names etc. Māori English is an analogy of worldwide “lingua franca” that is used locally in New Zealand within the two main islands: Northern and Southern Islands as well as offshore Steward Island. Māori is used and understood by its inhabitants being the thread that connects people within the island [4, p. 53].

Thus, the New Zealand language is the unique one combining English and Māori elements, and many Māori words are used by locals. For example, the most common and widespread salutation is *Kia Ora* that is understood as “Hallo”. New Zealand inhabitants use such a greeting on a daily basis and it is interpreted as something ordinary. Since the early childhood children are learning the two languages simultaneously. The simple question that is usually asked is *Kei te aha koe?* meaning “What are you doing?”. Usual answers are *kai* (eat), *kanikani* (dance), *peita* (paint), *whakarango* (listen), *tokoto* (lie down), *panui* (read), *inu* (drink) etc.

When a person arrives on the New Zealand Island for the first time they are greeted with *Haere Mai* (meaning “welcome”). Such a person can also be called *Manuhiri* (“guest”). This *manuhiri* agreed in advance to stay for a night in a *whanau* (“family”) which they had found on the special site for searching a place for living. The person meets the first time with *kaumatua* (“male elder”) of the family and *kuia* (“female elder”). Then this person can possibly meet *mokopuna* (“grandchild”) of the family and say *Kia Ora* to greet them. And in the evening they have dinner and *kuia* (“female elder”) gives the *manuhiri* (guest) a special *koha* (“gift”) to make their *hui* (“meeting”) memorable [5, p. 65].

It is certainly the case that among the Māori words used in New Zealand some are more generally recognized and more widely

used than others. At one end of the scale, there are words such as *kiwi* (“flightless bird”) which are formally Māori, though not Māori in their meaning. These are used absolutely generally.

Secondly, being distant from the whole world, the New Zealand English language in combination with Māori transformed into a unique one. Its pronunciation received a great amount of specific features. For instant, there is a small noticeable distinction in New Zealand English alphabet that differs from American. The letter *z* is pronounced as [zed], on contrary *z* in American alphabet is pronounced as [zi:]. New Zealanders also tend not to pronounce an *r* letter in the end of words. While speaking it turns into a glottal stop (*bear*, *water*, *theater*, *lawyer*). There exists a tendency of stressing different syllables in words, for example, *pecan* (New Zealand [ˈpi:k(ə)n] and American [piˈkɑ:n]). Importantly, New Zealanders tend to pronounce the letter *a* as [ʌ]; on contrary, Americans pronounce this letter as [æ]. It is seen greatly in such words as *tomato*, *can't*, *aunt*, *naturally* etc. The other distinction is pronouncing of the word *cheers*. In American English it will be pronounced as [tʃɪrs] with an [r] sound in the end, while in New Zealand English it is pronounced as [tʃɪəs]. There is still difference of not pronouncing the *r* letter. And last but not least, *pen* is [pen] in American, and [pɪn] in New Zealand English [6, p. 396].

Thirdly, it has generally been assumed that the morphology and syntax of New Zealand English is indistinguishable from that of British English. Recent research shows that this is not the case, but that the differences are not categorical ones. It is usually the case that New Zealand English has the same constructions available as Standard English, but uses them slightly differently, giving preference to different options. Much of the grammatical variation that can be observed in New Zealand

can also be observed elsewhere in the English-speaking world [7, p. 87].

The New Zealand English grammar varies in some ways. What is marked as wrong and unintelligent in British English is normal in New Zealand. People often confuse pronouns such as *I* and *me*. There exists an extended use of *-self* forms, e.g. *The only who came were myself and my husband*. Plurals are often unmarked. Double comparison is used in a sentence. New Zealand English grammar peculiarities can be listed as follows:

- the use of personal pronoun “*youse/yous*” (e.g. *Youse guys!*);
- *she* referred to unanimated things (e.g. *Pick a paper up from the floor, and put she on the table*);
- confusing *me* and *I* (e.g. *They saw Kim and I in the cinema*);
- extended use of *-self* forms (e.g. *The proposer and seconder was myself and Irin; himself is gone to Dublin*);
- unmarked plurals (e.g. *5 pound; woman* (plural); most Māori words);
- plurals with voiced fricatives (e.g. *roof – rooves, wharf – wharves*);
- double comparison (e.g. *more easier; most unkindest*);
- uncountable constructions with countables (e.g. *less commercials, more music, amount of people*);
- use of modals (e.g. *shall* means “*must*”: *I shall come over*);
- unmarked adverbs (e.g. *he’s awful busy these days*);
- use of supporting *ones* after possessives and demonstratives (e.g. *We can use my ones*);
- in some areas the use of the construction (e.g. *son of Smith, brother of Sue*);
- in some areas use of the past participle after *want* (e.g. *My shirt wants washed*);

- a preference for *didn’t used to* rather than *used not to* (e.g. *I didn’t used to go to university*);

- use of *done* and *seen* as past tense forms (e.g. *I seen you yesterday; I done my homework an hour ago*);

- use of *there is* with a plural subject (e.g. *There is hundreds of fish*);

- switches from transitive to intransitive or vice versa with certain verbs (e.g. *We farewelled the retiring professor, We are meeting with the union later today, They protested the government’s actions*);

- generalization of the perfect to simple past contexts (e.g. *I have seen it last week*).

Despite all features of New Zealand grammar mentioned above, they do not spoil the understanding of a message, and the New Zealand English grammar doesn’t seem to be lacking logic or being extremely hard. Conversely, it is understandable and seems to have its charm. It gained its peculiar features being isolated in the ocean and now all New Zealanders can boast their unique English grammar [7, p. 399].

Conclusion. All mentioned above witnesses of deep penetration of Māori into New Zealand English. These two languages became inseparable, inhabitants of the island use them both, and teach the New Zealand English language their children and guests of the island to spread and pass knowledge, preserve culture and tell the world about their uniqueness. New Zealand English is a variety of the English language spoken and written by most English-speaking New Zealanders which is similar to British English due to its historical background but has its unique linguistic peculiarities

Perspectives of further research. Perspective approaches to further research are analysis of Australian English in relation to New Zealand in combination with Māori,

investigating its historical background and language distinguishing features.

REFERENCES

1. Crystal D. English as a Global Language (Second edition). Cambridge : Cambridge University Press, 2003. 212 p.
2. *The Cambridge History of the English Language. Vol. 6 : English in North America.* Cambridge : Cambridge University Press, 2001. 567 p.
3. Seargeant P., Swann J. English in the World. History, Diversity, Change. New York : Routledge, 2012. 376 p.
4. Hay J., MacLagan M., Gordon E. Dialects of English : New Zealand English. Edinburgh : Edinburgh University Press, 2008. 164 p.
5. New Zealand English. Its Origins and Evolution / Gordon E., Campbell L. New York : Cambridge University Press, 2004. 370 p.
6. Hay J., MacLagan M. New Zealand English. Edinburgh : Edinburgh University Press, 2008. 164 p.
7. Hogg R. M. The Cambridge History of the English Language. Vol. 5 : English in Britain and Overseas : Origins and Development. Cambridge : Cambridge University Press, 1994. 626 p.

*Стаття надійшла до редакції
21 квітня 2022р.*

ТОПОНІМІЧНА ЛЕКСИКА ТА МЕТОДИ ЇЇ ОПИСУ В АНГЛОМОВНИХ СЛОВНИКАХ

УДК 811.111'373.21

Марія ФЕДОРИШИНА

студентка філологічного факультету

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж

Науковий керівник:

викладач кафедри германської та слов'янської філології,

к.пед.н, доц.Марценюк О.Г.

Актуальність нашого дослідження. Топонімічна лексика багата на інформацію, яка необхідна для всебічного формування соціокультурного кругозору як студента, так і носія тієї чи іншої мови. Головним джерелом зберігання та систематизування топонімів є різноманітні словники, словникові статті яких досі не мають уніфікованої системи кодування даних лексичних одиниць, а побудова дефініції базується на особистому досвіді укладачів.

Аналіз останніх досліджень. Поряд з проблемою нестандартизованого кодування

топонімів, існує питання відсутності або ж недостатньої кількості інтегрування топонімічної лексики в неспеціальних словниках слониках. Необхідність включення географічних назв до корпусу словника обґрунтовують у своїх роботах такі вчені: Донідзе 1983; Карпова О.М. 2010; Мурзаєв 1965; Мурнаєва 1993; Поспелов 1983; Stewart G.R. 1970.

Мета даного дослідження полягає у визначенні найпоширеніших методів лексикографічного опису топонімічної лексики в англомовних словниках.